

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdu Ph.D. v právní věci žalobce: **A. H.**, zastoupeného JUDr. Petrem Živělou, advokátem se sídlem ve Vyškově, Puškinova 5, proti žalovanému: **Ústavní soud České republiky**, se sídlem v Brně, Joštova 8, v řízení o kasační stížnosti žalobce jako stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 10. 2008, č. j. 29 Ca 223/2008 - 12,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Dne 15. 10. 2008 podal žalobce ke Krajskému soudu v Brně žalobu ze dne 13. 10. 2008, kterou se domáhal zrušení „rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 15. 8. 2008, č. j. SPR.ÚS 741/08“. Citované rozhodnutí je přípisem Ústavního soudu žalobci, z něhož vyplývá, že na podání žalobce ze dne 31. 7. 2008, označené jako ústavní stížnost, nelze reagovat jinak, než konstatováním, že řízení před Ústavním soudem je řízením jednoinstančním a rozhodnutí Ústavního soudu jsou konečná.

Kasační stížností podanou Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně dne 30. 12. 2008 žalobce jako stěžovatel brojil proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla žaloba ze dne 13. 10. 2008 odmítnuta dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že v daném případě se žalobce domáhá rozhodnutí soudu, které nespadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví ve smyslu ustanovení § 4 s. ř. s., a že správní soudy nemají jakoukoliv kompetenci zasahovat do řízení před Ústavním soudem, vyřizovat stížnosti na nesprávný postup Ústavního soudu, neboť zákon jim žádnou kontrolní, dozorní či rozhodovací činnost nesvěřil. Takový postup by byl dle krajského soudu v rozporu s celou organizací a

systematikou soudnictví v České republice, kdy Ústavní soud stojí nad celou soustavou soudů v České republice a je konečnou instancí.

Krajský soud s ohledem na to, že nedostatek pravomoci soudu rozhodujícího ve správním soudnictví je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, usnesením návrh odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť podle tohoto ustanovení, nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

V odůvodnění usnesení o odmítnutí žaloby byl žalobce krajským soudem poučen o možnosti podat proti napadenému usnesení kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení.

Na tomto místě Nejvyšší správní soud shrnuje relevantní právní úpravu:

Dle § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.

Dle § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována též tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V projednávané věci bylo napadené usnesení o odmítnutí žaloby stěžovateli doručováno prostřednictvím držitele poštovní licence a protože adresát nebyl zastižen, byla obálka s písemností uložena dne 24. 11. 2008 u držitele poštovní licence.

Stěžovatel si v úložní době 3 dnů zásilku s usnesením o odmítnutí žaloby u držitele poštovní licence nevyzvedl a zásilka byla vrácena krajskému soudu z důvodu, že nebyla vyzvednuta.

Stěžovateli bylo napadené usnesení doručeno fikcí (dle ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963, občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů) ve čtvrtek dne 27. 11. 2008. Lhůta pro podání kasační stížnosti stěžovateli pak počala běžet ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. v pátek dne 28. 11. 2008 a skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty, tedy ve čtvrtek dne 11. 12. 2008 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byl v daném případě čtvrtek 11. 12. 2008. Kasační stížnost byla podána elektronicky dne 23. 12. 2008 a následně ještě stěžovatel kasační stížnost podal k poštovní přepravě dne 29. 12. 2008. Kasační stížnost stěžovatele je tedy podána opožděně.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2009

JUDr. Ludmila Valentová  
předsedkyně senátu